

Евтим Евтимов
Романьола Мирославова

МЛАДО ВИНО

Любовна лирика

Евтим Евтимов
Романьола Мирославова

МЛАДО ВИНО

*ИЗДАВАТЕЛСТВО "МЕРСЕЙ" ИЗДАВА ТАЗИ КНИГА В ЛИМИТИРАНА
серија. Всеки екземпляр от нея е номериран и
саморъчно подписан от авторите, което гарантира
библиографската му стойност.*
№.....

Евтим Евтимов
Романьола Мирославова

МЛАДО ВИНО

Любовна лирика

Издателска къща „ПЕРСЕЙ“

© Евтим Евтимов, автор, 2011

© Романьола Мирославова, автор, 2011

© Пламен Тотев, съставител, 2011

© Стефан Тотев, художествено оформление, 2011

© ИК „Персей“, 2011

ISBN 978-954-8308-76-2

Това е откъс от книгата.

**Цялата книга може да намерите в
Библио.бг**

www.biblio.bg

Евтим Евтимов

МЛАДО ВИНО

Младо вино си за мен, не споря,
много младо си за мен, и виж –
няма с обръчи да те затворя
и да чакам, за да отлежиш.

Тъмно ли, червено или бяло,
само чисто вино остани...
Колко нощи твойто златно тяло
за пиянство влюбено звъни.

Ще те пия, докато си лудо,
ще те пия и насън дори,
ако ще – да стане земно чудо,
ако ще – сърце да изгори.

Романьола Мирославова

ИСКАШ ЛИ ДА СЪМ ЛОЗА

Вярваш ли на женски чудеса
под небето пролетно и синьо?
Искаш ли за теб да съм лоза –
цял живот да пиеш лудо вино?

Гледай ме в очи и ме пази
от ръце на ветрове крадливи.
Само женски ласки и сълзи
правят мъжките очи щастливи.

Идвай ти при мене всяка нощ
жално до сърцето да те скрия.
Даже ако твоя ден е лош,
с вино и любов ще те опия.

Погледни от лявата страна
на душата ми добра и вярна.
Само силно влюбена жена
може да е твоята винарна.

Евтим Евтимов

ВИНАРНА

Лоза от земно и небесно лозе,
изгряла над сърцето ми засмяно,
пристигам аз за твойто силно грозде,
преди от другите да е обрано.

Отново чудото на луди срещи,
от градуса на чувствата узряло,
опива с даровете си горещи
на твойте устни и на твойто тяло.

Отново женска, дяволска магия
държи ме в своята прегръдка здраво.
Аз истинското вино си го пия
от твойте златни дарове направо.

Пиян съм вече, моя обич вярна,
пиян от тебе, дявол да те вземе.
Сърцето ти отдавна е винарна,
отворена за мен по всяко време.

Романьола Мирославова

ВИНАРНА НА ЛЮБОВТА

Винарната съм аз на любовта
за твойта жажда дяволска и дива
и те опивам в нощите с жарта
и с тялото на тъмна самодива.

Аз нося тайната на твойта страст,
укрита само в моята прегръдка,
и ставам твоя истински Парнас,
когато пиеш до последна глътка.

Спасение от мен не чакай ти,
не съм аз вино само за причастие.
Започне ли в очите да пламти,
при мене ще намериш свойто щастие.

Евтим Евтимов

ЛОЗЕ ЗА ГАРВАНИ

Напразно пази те пазача мрачен
зад празника на своето венчило,
напразно златото на пръстен брачен
използва всяка вечер за плашило.

Пред твойте зрели гроздове треперя,
отдавна закопняли за винари.
Дано не те отмине гроздобера,
без вино зимата да те завари.

Сега е време за бране на грозде,
сега си ти очакване голямо...
Едно забравено край пътя лозе
отдавна гарвани кълват го само.

Романьола Мирославова

ВИНООКА СЪДБА

Виноока е мойта съдба,
тя наслади човешки ми носи.
Виногърдата моя душа
се разсипва от много въпроси.

И не мога да я утеша –
винопола и винопрестолна,
тя оглежда се в книга една,
от години за тебе настолна.

Грее в нейните строфи жена,
само в мъжки очи отразена –
винооката моя луна
от мечти и от страст озарена.

Винооката моя душа
те опива пак с устни небесни.
Обикни я, ще ти даде
свойте винено-огнени песни.

Евтим Евтимов

АКО НЯМА

Без вино и жена не може
да бъде топло всяко ложе.
Мъжете – млади или стари,
остават винаги винари.

Без вино и жена не може
една трапеза земна, Боже;
преди да сложат там обядът,
жена и вино първо седат.

Дори да сложат после злато,
поднесено за нещо свято –
това ще бъде пак измама,
ако жена и вино няма.

Романьола Мирославова

КАТО ЛАСТАР

Душата ти се вие покрай мен
като ластар, отправил се към слънцето.
Снагата ми е в устрема зелен
на любовта, покълнала от зрънцето,
закътано от пролетна мечта.
Душата ти? В душата ми е тя.

Евтим Евтимов

АКО НЕ ЗНАЕ

Ако виното не знае още
за какво ли в бъчвата кипи,
нещо скъпо няма да научи
и магията си ще проспи.

Ако птицата не знае още
за какво през вятъра хвърчи,
любовта ѝ няма да научи
колко слънце има в две очи.

Ако огъня не знае още
светлината на една мечта,
любовта му няма да научи
колко сватби носи любовта.

Ако любовта не знае още
за какво пристига любовта,
любовта ѝ няма да научи
колко е велика тя.

Знай, още има
любов такава —
сърце да взима,
душа да дава.

**Библио.бг - платформа за електронни
книги и списания**

Чети каквото обичаш!

www.biblio.bg

